

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1. ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้แบ่งเป็น 3 ส่วนตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่

- 1.1 ผลการร่างหลักสูตรเสริม
- 1.2 ผลการตรวจสอบโครงร่างหลักสูตรเสริม
- 1.3 ผลการปรับปรุงโครงร่างหลักสูตรเสริม

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ผลการร่างหลักสูตรเสริม

1.1.1 การร่างหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนาหลักสูตร มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างโครงสร้างของหลักสูตรเสริม ประกอบด้วย หลักสูตรเสริม จำนวน 2 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) หลักการของหลักสูตรเสริม 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม 4) โครงสร้างของหลักสูตรเสริม 5) กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ การเรียนการสอน 6) สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล

ในหลักสูตรเสริมแต่ละชุดสาระการเรียนรู้ที่จัดให้พิจารณาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม ระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของผู้สอนอิสลามศึกษา มีสาระการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การพัฒนาทักษะการฟัง

สาระที่ 2 การพัฒนาทักษะการอ่าน

สาระที่ 3 การพัฒนาทักษะการพูด

สาระที่ 4 การพัฒนาทักษะการเขียน

1.1.2 การร่างรายละเอียดในหลักสูตรเสริม ผู้วิจัยได้จัดหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารออกเป็น 2 ชุด เพื่อให้สอดคล้องกับระดับทักษะของผู้เรียนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

หลักสูตรเสริมชุดที่ 1

หลักสูตรเสริมชุดที่ 1 ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ชั่วโมง ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ได้แก่ 1) พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ 2) อักษรสามหมู่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน ได้แก่ 1) มาตราตัวสะกดแม่ กก 2) มาตราตัวสะกดแม่ กง 3) มาตราตัวสะกดแม่ กด 4) มาตราตัวสะกดแม่ กบ 5) มาตราตัวสะกดแม่ กน 6) มาตราตัวสะกดแม่ กม และ 7) มาตราตัวสะกดแม่ เกย กับแม่เกอว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ได้แก่ 1) โครงสร้างของประโยค/ การเรียงคำ 2) ประเภทของประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ได้แก่ 1) การใช้คำ 2) ประโยค

หลักสูตรเสริมชุดที่ 2

หลักสูตรเสริมชุดที่ 2 ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบด้วยทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการเขียน จำนวน 30 ชั่วโมง ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ได้แก่ 1) ความหมายและความสำคัญของการอ่าน 2) การอ่านออกเสียง 3) การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ 4) กระบวนการพัฒนาทักษะการอ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ได้แก่ 1) ความหมายและความสำคัญของการเขียน 2) การเขียนบันทึกข้อมูลจากแหล่งต่างๆ 3) กระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ได้แก่ 1) ความหมายและความสำคัญของการฟัง 2) หลักการฟัง 3) การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ 4) กระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การพูด ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ได้แก่ 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูด 2) การพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดทักทาย) 3) การพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดเล่าเรื่อง) (รายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 190-448)

1.2 ผลการตรวจสอบโครงร่างหลักสูตรเสริม

การตรวจสอบโครงร่างของหลักสูตรเสริม โดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการนำโครงร่างหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารสำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งรายละเอียดในหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านภาษาไทย ด้านศาสนาอิสลาม ด้านการบริหารสถานศึกษาสอนศาสนาอิสลาม ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 10 คน พิจารณาประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้อง ใช้แบบประเมินความเหมาะสมโครงร่างหลักสูตรเสริมและแบบประเมินความสอดคล้องโครงร่างหลักสูตรเสริมนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตรเสริม ได้ค่าค่าดัชนีความสอดคล้อง และค่าความเหมาะสม สรุปได้ดังนี้

1.2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตรเสริม

ผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องโครงร่างหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเหมาะสม
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม	4.34	0.69	ระดับมาก
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม	4.43	0.56	ระดับมาก
3. เค้าโครงเนื้อหาสาระ	4.45	0.52	ระดับมาก
4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน	4.20	0.71	ระดับมาก
5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้	4.20	0.79	ระดับมาก
6. การวัดผลและการประเมินผล	4.40	0.52	ระดับมาก
7. การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	4.45	0.64	ระดับมาก
8. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	4.35	0.76	ระดับมาก
9. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	4.27	0.81	ระดับมาก
10. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	4.15	1.01	ระดับมาก
11. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	4.30	0.94	ระดับมาก
รวม	4.34	0.70	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.1 พบว่า แต่ละประเด็นการประเมินของโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ เค้าโครงเนื้อหาสาระ และการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน มีความคิดเห็นว่าโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1

	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1.	ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริม	1.00	สอดคล้อง
2.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
3.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับแนวทางแก้ปัญหา	1.00	สอดคล้อง
4.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับโครงสร้าง	0.80	สอดคล้อง
5.	หลักการของหลักสูตรเสริมและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม	1.00	สอดคล้อง
6.	หลักการของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
7.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
8.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
9.	จุดประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับการวัดและประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
10.	โครงสร้างของหลักสูตรกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
11.	โครงสร้างของหลักสูตรกับการวัดและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
12.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการสอน	0.80	สอดคล้อง
13.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับการวัดผลและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
14.	หน่วยที่ 1 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	1.00	สอดคล้อง
15.	หน่วยที่ 2 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	0.96	สอดคล้อง
16.	หน่วยที่ 3 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	0.95	สอดคล้อง
17.	หน่วยที่ 4 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	1.00	สอดคล้อง
18.	การประเมินความสอดคล้องภายในของแผนการดำเนินกิจกรรม	0.94	สอดคล้อง
19.	สรุปความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยที่ 1 – 4	0.88	สอดคล้อง
	รวม	0.94	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า แต่ละประเด็นการประเมินของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 มีความสอดคล้องกัน และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.94 นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน มีความคิดเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ เหมาะสม
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม	4.54	0.55	ระดับมากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม	4.48	0.64	ระดับมาก
3. แก่นโครงเนื้อหาสาระ	4.35	0.76	ระดับมาก
4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้การสอน	4.16	0.75	ระดับมาก
5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้	4.10	0.74	ระดับมาก
6. การวัดผลและการประเมินผล	4.20	0.62	ระดับมาก
7. การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	4.34	0.72	ระดับมาก
8. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	4.18	0.77	ระดับมาก
9. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	4.13	0.80	ระดับมาก
10. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	4.25	0.81	ระดับมาก
11. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	4.23	0.29	ระดับมาก
รวม	4.29	0.72	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประเด็นการประเมินส่วนใหญ่ของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ประเด็นปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่านมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1.	ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริม	1.00	สอดคล้อง
2.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
3.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับแนวทางแก้ปัญหา	1.00	สอดคล้อง
4.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับโครงสร้าง	1.00	สอดคล้อง
5.	หลักการของหลักสูตรเสริมและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม	0.80	สอดคล้อง
6.	หลักการของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	0.90	สอดคล้อง
7.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
8.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
9.	จุดประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับการวัดและประเมินผล	0.80	สอดคล้อง
10.	โครงสร้างของหลักสูตรกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
11.	โครงสร้างของหลักสูตรกับการวัดและประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
12.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการสอน	0.90	สอดคล้อง
13.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับการวัดผลและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
14.	หน่วยที่ 1 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	1.00	สอดคล้อง
15.	หน่วยที่ 2 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	0.90	สอดคล้อง
16.	หน่วยที่ 3 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	0.93	สอดคล้อง
17.	หน่วยที่ 4 จุดมุ่งหมายหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผน	0.97	สอดคล้อง
18.	การประเมินความสอดคล้องภายในของแผนการดำเนินกิจกรรม	0.84	สอดคล้อง
19.	สรุปความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินกิจกรรมหน่วย 1-4	0.80	สอดคล้อง
	รวม	0.91	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แต่ละประเด็นการประเมินของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความสอดคล้องกัน และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.91 นั่นคือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน มีความคิดเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความสอดคล้องกัน

1.3 ผลการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรเสริม

ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรเสริมในข้อ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.3.1 การปรับแก้ไขหลักสูตรชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 การเขียนหลักการและเหตุผลในการจัดทำหลักสูตร การใช้คำให้มีความชัดเจนและกระชับ ปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย และพิจารณาจัดลำดับ ก่อน หลังของกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความต่อเนื่องกัน เพิ่มสื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ให้หลากหลาย และทันสมัยให้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม เพิ่มสื่อที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านเพื่อการเรียนรู้บริบทจริงของชุมชน สังคมภาคใต้ และสอดคล้องกับหลักทางศาสนา ในแผนการจัดการเรียนรู้ ปรับปรุงการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพิ่มการประเมินผลให้หลากหลายเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติให้มากเพื่อให้เกิดทักษะ

1.3.2 ในกระบวนการวัดและการประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ประเมินพฤติกรรมความสามารถต้องมีความเที่ยง ความตรง ตามทักษะที่ต้องการจะวัด การปรับปรุงรายละเอียดในแบบประเมินที่ใช้ในกิจกรรมในบางแผนการจัดการเรียนรู้ พิจารณารายละเอียดของพฤติกรรม ในแต่ละระดับ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมประเมินและระดับคุณภาพ

2. ตอนที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็น 3 ขั้น คือ

2.1 การเตรียมความพร้อมก่อนทดลองใช้หลักสูตรเสริม

2.2 การทดลองใช้หลักสูตรเสริม

2.3 ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมและข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้น ดังนี้

2.1 การเตรียมความพร้อมก่อนทดลองใช้หลักสูตรเสริม

2.1.1 จุดประสงค์เพื่อ

- 1) ประเมินแยกระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างแยกออกเป็น 3 ระดับ เป็นการพิจารณาและเลือกผู้เรียนที่มีระดับทักษะปานกลาง เพื่อเรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 และผู้เรียนที่มีระดับทักษะปรับปรุง เพื่อเรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2
- 2) ประเมินทักษะพื้นฐานการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นทักษะก่อนการเรียนหลักสูตรเสริม เพื่อการเปรียบเทียบกับหลังเรียน
- 3) เตรียมความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจและให้ความร่วมมือ

2.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ ผู้สอนอิสลามศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารปานกลางและปรับปรุง

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก จากครูผู้สอนอิสลามศึกษาที่เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ได้รับการคัดเลือกมาจากเขตพื้นที่การศึกษา 12 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากทั้งหมด 60 คน จับสลากให้เหลือเพียง 30 คนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มจำนวน 30 คน ทำการประเมินระดับทักษะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน แยกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทักษะปานกลาง จำนวน 16 คนเพื่อเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 และระดับทักษะปรับปรุง จำนวน 5 คน เพื่อเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2

2.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การประเมินแยกระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารออกเป็น 3 ระดับ ใช้แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประเมินกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มจำนวน 30 คน ผลการประเมินได้ผู้เรียนที่มีระดับทักษะปานกลาง จำนวน 16 คนเพื่อเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 และระดับทักษะปรับปรุง จำนวน 5 คน เพื่อเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2

2) ประเมินทักษะพื้นฐานการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นทักษะก่อนการเรียนหลักสูตรเสริม โดยใช้แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร โดยใช้ โจทย์สถานการณ์ แบบคู่ขนาน ประเมินกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากขั้นที่ 1 เพื่อประเมินทักษะพื้นฐานก่อนการเรียนหลักสูตรเสริม 2 ชุด

ผลการประเมินคะแนนระดับทักษะก่อนเรียน ได้ผู้เรียนจำนวน 5 คนมีค่าระดับทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 อยู่ในระดับปรับปรุง โดยมีระดับทักษะก่อนเรียนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00-1.50 เมื่อพิจารณารายคนพบว่าระดับทักษะ 1.50 จำนวน 1 คน และระดับทักษะ 1.00 จำนวน 4 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ง ตารางผนวกที่ 16 หน้า 518)

ผลการประเมินคะแนนระดับทักษะก่อนเรียน ได้ผู้เรียนจำนวน 16 คนมีค่าระดับทักษะเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับทักษะก่อนเรียนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.75-2.0 เมื่อพิจารณารายคนพบว่าระดับทักษะ 1.75 จำนวน 11 คน และระดับทักษะ 2.00 จำนวน 5 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ง ตารางผนวกที่ 19 หน้า 522-525)

3) เตรียมความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน

ก่อนการใช้หลักสูตรเสริม ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมเพื่อให้การสอนดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) เอกสารประกอบหลักสูตรเสริม ได้แก่ คู่มือครู เอกสารประกอบการสอนสำหรับผู้สอน และเอกสารประกอบการสอนสำหรับผู้เรียน

(2) ชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนใช้เวลา 2 ชั่วโมง และแก่ผู้สอนพร้อมคู่มือครูใช้เวลา 6 ชั่วโมง รายละเอียดในการชี้แจงได้แก่ โครงสร้างของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใบความรู้และใบกิจกรรม

(3) สื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยและผู้สอนได้จัดทำและหาสื่อการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระและกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และทดลองใช้สื่อก่อนนำไปใช้จริง

(4) ใบกิจกรรม ผู้วิจัยและผู้สอนได้ชี้แจง และทำความเข้าใจ แบบฝึกทักษะ และเน้นการทำแบบฝึกในแต่ละกิจกรรม และเกณฑ์ในการประเมิน

(5) การจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนและขออนุญาตอริการบดี ประธานหลักสูตร และผู้เรียน

2.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินทักษะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- 1) แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
- 2) แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้

โจทย์สถานการณ์ แบบคู่ขนาน ชุดก่อนการเรียนรู้ (Pre Test) หลักสูตรเสริม

2.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์แยกแยะระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารออกเป็น 3 ระดับ และประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของผู้เรียนโดยใช้โจทย์สถานการณ์ แบบคู่ขนาน ชุดก่อนการเรียนรู้ (Pre Test) หลักสูตรเสริมหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.1.6 ผลการศึกษา

ผู้สอนและผู้เรียนให้ความร่วมมือและตั้งใจในการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดีได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน แยกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทักษะปรับปรุงจำนวน 5 คน เพื่อเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 และระดับทักษะปานกลาง จำนวน 16 คน เพื่อเรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

2.2 การทดลองใช้หลักสูตรเสริม

2.2.1 จุดประสงค์

เพื่อหาคุณภาพของหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

2.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้สอนอิสลามศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารระดับปานกลางและปรับปรุง

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก และประเมินระดับทักษะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 คน แยกเป็นระดับทักษะปานกลางจำนวน 16 คน เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 และระดับทักษะปรับปรุงจำนวน 5 คน เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2

2.2.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการประเมินคุณภาพของหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารสำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยนำหลักสูตรเสริมที่ได้พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ โดยสอนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 21 คน ระหว่างวันที่ 20 กรกฎาคม 2555 ถึงวันที่ 11 สิงหาคม 2555 รวม 4 สัปดาห์ๆ ละ 16 ชั่วโมง เรียนวันศุกร์

และวันเสาร์ เวลา 08.00 น.-17.00น วันละ 8 ชั่วโมง โดยหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 ใช้เวลาในการเรียนการสอน 2 สัปดาห์ สัปดาห์แรกวันที่ 20-21 กรกฎาคม 2555 และสัปดาห์ที่สองวันที่ 27-28 กรกฎาคม 2555 โดยเรียนวันละ 8 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 32 ชั่วโมง และหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 ใช้เวลาในการเรียนการสอน 2 สัปดาห์ สัปดาห์แรกวันที่ 3-4 สิงหาคม 2555 และสัปดาห์ที่สองวันที่ 10-11 สิงหาคม 2555 โดยเรียนวันละ 8 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 32 ชั่วโมง

2.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพของหลักสูตรเสริมที่ได้สร้างขึ้นประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่

- 1) แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
- 2) แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้

โจทย์สถานการณ์ แบบคู่ขนาน ชุดหลัง การเรียน (Post Test) หลักสูตรเสริม

2.2.5 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน

2.3 ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมและข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของหลักสูตรเสริม ประเมินผลจากผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยการเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน การประเมิน แบ่งออกเป็น

1. การประเมินเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
 - 1.1 การประเมินเปรียบเทียบระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
 - 1.2 การประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้

โจทย์สถานการณ์ แบบคู่ขนาน ชุดหลังการเรียน (Post -Test) หลักสูตรเสริม

2. การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน

2.3.1 การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน โดยใช้เครื่องมือแบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร (การฟัง การอ่าน การพูด การเขียน) ประเมินข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายการประเมิน 10 ประเด็น ดังนี้ 1) อายุ 2) เพศ 3) ศาสนา 4) เป็นครูผู้สอนอิสลามศึกษามาแล้ว 5) ระดับการศึกษา 6) ภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษามลายูถิ่นที่ใช้ในการสื่อสาร 7) ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 8) กลุ่มผู้รับบริการ

นักเรียนที่ท่านสอน หรือผู้ที่ท่านทำงานร่วมกัน 9) ท่านมีประสบการณ์ตรงในการเรียนภาษาไทย
10) ท่านมีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ผลการประเมินได้ข้อมูลทั่วไปตามรายการประเมิน 10 ประเด็น ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่	สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง		
		ค่าเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	อายุ			
	อายุเฉลี่ย	29.62 ปี	21	
	รวม		21	-
2	เพศ			
	ชาย		7	33.33
	หญิง		14	66.67
	รวม		21	100.00
3	ศาสนา			
	อิสลาม		21	100.00
	อื่นๆ		-	0.00
	รวม		21	100.00
4	ระยะเวลาในการเป็นครูผู้สอนอิสลามศึกษา			
	ไม่เคยเป็น		-	-
	1 – 5 ปี	1.95 ปี	8	38.10
	6 – 10 ปี		6	28.57
	11 – 15 ปี		7	33.33
	15 ปีขึ้นไป		-	-
	รวม		21	100.00
5	ระดับการศึกษา			
	ปริญญาโท			
	- ในประเทศ		-	-
	- ต่างประเทศ		-	-
	ปริญญาตรี			
	- ในประเทศ		17	80.95
	- ต่างประเทศ		4	19.05
	รวม		21	100.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง		
		ค่าเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6	การใช้ภาษาอื่นในการสื่อสารนอกเหนือจาก ภาษามลายูถิ่น			
	ภาษาไทย		5	23.81
	ภาษาอังกฤษ		2	9.52
	ภาษาอาหรับ		6	28.57
	อื่นๆ (ภาษาอินโดนีเซีย)		1	4.76
	หมายเหตุ นักศึกษา 1 คน อาจจะใช้ภาษาอื่นสื่อสารนอกเหนือจากภาษามลายูถิ่นได้ มากกว่า 1 ภาษา			
7	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน			
	ภาษาไทยภาคกลาง		2	9.52
	ภาษาไทยภาคใต้		0	0.00
	ภาษาไทยภาคอีสาน		0	0.00
	ภาษาไทยภาคเหนือ		0	0.00
	ภาษามลายูถิ่น		19	90.48
	ภาษาอื่นๆ		8	38.10
	หมายเหตุ นักศึกษา 1 คน อาจจะใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ มากกว่า 1 ภาษา			
8	กลุ่มผู้รับบริการ นักเรียนหรือผู้ที่ทำงานร่วมกัน			
	ชาวไทยพุทธ		0	0.00
	ชาวไทยมุสลิม		21	100.00
	ชาวไทยเชื้อสายจีน		0	0.00
	อื่นๆ		0	0.00
	รวม		21	100.00
9	ประสบการณ์ตรงในการเรียนภาษาไทย			
	ไม่มีประสบการณ์		11	52.38
	มีประสบการณ์		10	47.62
	รวม		21	100.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	สถานภาพ	กลุ่มตัวอย่าง		
		ค่าเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10	ประสบการณ์ตรงในการเรียนภาษาไทย			
	ไม่มีประสบการณ์		10	47.62
	มีประสบการณ์		11	52.38
	รวม		21	100.00

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 29.62 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.67 นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีระยะเวลาในการเป็นครูผู้สอนอิสลามศึกษา 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาคือ เป็นครูผู้สอนอิสลามศึกษา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และระยะเวลาในการสอนอิสลามศึกษา 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.95 รองลงมาคือสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 19.05 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ภาษาอาหรับในการสื่อสาร โดยมีจำนวนคนที่ใช้ภาษาอาหรับในการสื่อสาร 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคือ ภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ภาษาอังกฤษ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และภาษาอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ภาษาอินโดนีเซีย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูถิ่นในการสื่อสาร โดยมีจำนวนคนที่ใช้ภาษามลายูถิ่น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 กลุ่มผู้รับบริการ นักเรียนหรือผู้ที่ทำงานร่วมกันกับกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนล้วนเป็นชาวไทยเชื้อสายมุสลิม โดยคิดเป็นร้อยละ 100.00 จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสบการณ์ตรงในการเรียนภาษาไทย พบว่า ไม่มีประสบการณ์ตรงในการเรียนภาษาไทย 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) พบว่า ไม่มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62

การประเมินเปรียบเทียบระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ผู้วิจัยขอเสนอผลการประเมินเปรียบเทียบระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารตามกลุ่มผู้เรียนโดยแยกการนำเสนอผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่ต้องเรียน หลักสูตรเสริม 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 และกลุ่มผู้เรียนที่ต้องเรียน หลักสูตรเสริม 1 ชุด คือ ชุดที่ 2 ดังนี้

1) กลุ่มผู้เรียนที่ต้องเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริม เป็นดังนี้

คะแนนระดับทักษะของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร จำนวน 5 คน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 คะแนน ซึ่งมีคะแนนระดับทักษะอยู่ในระดับปรับปรุง และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.90 คะแนน ซึ่งมีคะแนนระดับทักษะอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบคะแนนระดับทักษะที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทย ในการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริม
2 ชุด (ชุดที่ 1 และชุดที่ 2)

คน ที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	2.00	ปรับปรุง	ปานกลาง
2	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	1.50	2.00	ปรับปรุง	ปานกลาง
3	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	1.75	ปรับปรุง	ปานกลาง
4	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	2.00	ปรับปรุง	ปานกลาง
5	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	1.75	ปรับปรุง	ปานกลาง
สรุป	1.00	ปรับปรุง	1.60	ปานกลาง	1.20	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	1.80	ปานกลาง	1.20	ปรับปรุง	2.20	ปานกลาง	1.10	1.90	ปรับปรุง	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 คะแนนระดับทักษะของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 จำนวน 5 คน มีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาสูงขึ้น หลังจากเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1-2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 คะแนน เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 คะแนน ซึ่งมีคะแนนระดับทักษะจากปรับปรุง เพิ่มขึ้นเป็นระดับทักษะปานกลาง คะแนนระดับทักษะหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.75-2.00 โดยภาพรวมแล้วผู้เรียนมีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2

2) กลุ่มผู้เรียนที่ต้องเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริม ดังนี้

คะแนนระดับทักษะของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 ที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร จำนวน 16 คน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 คะแนน ซึ่งมีคะแนนระดับทักษะอยู่ในระดับปานกลาง และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 คะแนน ซึ่งมีคะแนนระดับทักษะอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบคะแนนระดับทักษะที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทย ในการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

คนที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	2.75	ปานกลาง	มาก
2	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
3	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.25	ปานกลาง	ปานกลาง
4	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
5	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.75	ปานกลาง	มาก
6	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.25	ปานกลาง	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
7	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.75	ปานกลาง	มาก
8	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	3.00	มาก	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
9	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	3.00	มาก	3.00	มาก	2.00	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
10	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
11	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.25	ปานกลาง	ปานกลาง
12	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
13	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	2.75	ปาน กลาง	มาก
14	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	2.50	ปาน กลาง	ปาน กลาง
15	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	2.50	ปาน กลาง	ปาน กลาง
16	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	2.00	ปาน กลาง	3.00	มาก	1.00	ปรับปรุง	3.00	มาก	1.75	2.75	ปาน กลาง	มาก
สรุป	1.31	ปรับปรุง	2.00	ปาน กลาง	2.00	ปาน กลาง	2.50	ปาน กลาง	2.13	ปาน กลาง	2.63	มาก	1.94	ปาน กลาง	3.00	มาก	1.94	2.53	ปาน กลาง	มาก

จากตารางที่ 4.7 คะแนนระดับทักษะของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 จำนวน 16 คน มีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาสูงขึ้น หลังจากเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 คะแนน เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 คะแนน ซึ่งมีคะแนนระดับทักษะจากปานกลาง เพิ่มขึ้นเป็นระดับทักษะมาก คะแนนระดับทักษะหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.25-2.75 โดยภาพรวมแล้วผู้เรียนมีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

การประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์

แบบคู่ขนาน

ผลการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์

แบบคู่ขนาน

1) กลุ่มผู้เรียนที่ต้องเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 5 คน ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริม ดังนี้

คะแนนจากการประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 คะแนน โดยคิดเป็นร้อยละ 36.67 จากคะแนนเต็ม และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.67

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1และชุดที่2

คนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)											
	คะแนนก่อนเรียน						คะแนนหลังเรียน					
	ฟัง (3)	พูด (3)	อ่าน (3)	เขียน (3)	รวม (12)	ร้อยละ	ฟัง (3)	พูด (3)	อ่าน (3)	เขียน (3)	รวม (12)	ร้อยละ
1	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	2.00	2.00	2.00	8.00	66.67
2	1.00	2.00	1.00	2.00	6.00	50.00	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
3	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	1.00	3.00	2.00	8.00	66.67
4	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
5	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	2.00	3.00	2.00	9.00	75.00
รวม	1.00	1.20	1.00	1.20	4.40	36.67	2.00	1.80	2.40	2.40	8.60	71.67

จากตารางที่ 4.8 คะแนนจากการประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ของผู้เรียน ที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ของคะแนนเต็ม และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.67 ของคะแนนเต็ม หากพิจารณารายคนพบว่าหลังเรียนทุกคนมีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 66.67-75.00 นั่นคือ มากกว่าร้อยละ 60 ทุกคน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 66.67 จำนวน 2 คน และมีค่าคะแนนเฉลี่ย 75.00 จำนวน 3 คน จึงสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้วผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพื่อยืนยันสมมติฐานดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี $t - test$ Dependence ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบสมมติฐานจากการเรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2

$t - test$ Dependence				
กลุ่มทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	T
ก่อนเรียน	5	4.40	1.42	18.06*
หลังเรียน	5	8.60	2.68	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียนจริง เมื่อมีการเรียนด้วยหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (รายละเอียดในภาคผนวก ง ตารางผนวกที่ 18 หน้า 521)

2) กลุ่มผู้เรียนที่ต้องเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 16 คน ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริม ดังนี้

คะแนนจากการประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.81 จากคะแนนเต็ม และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.90

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

คน ที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)											
	คะแนนก่อนเรียน						คะแนนหลังเรียน					
	ฟัง (3)	พูด (3)	อ่าน (3)	เขียน (3)	รวม (12)	ร้อยละ	ฟัง (3)	พูด (3)	อ่าน (3)	เขียน (3)	รวม (12)	ร้อยละ
1	2.00	2.00	2.00	2.00	8.00	66.67	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
2	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	3.00	3.00	10.00	83.33
3	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
4	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
5	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
6	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
7	1.00	2.00	2.00	1.00	6.00	50.00	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
8	1.00	1.00	2.00	2.00	6.00	50.00	2.00	2.00	3.00	3.00	10.00	83.33
9	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
10	2.00	1.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	3.00	3.00	10.00	83.33
11	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
12	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
13	2.00	2.00	2.00	1.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
14	2.00	2.00	2.00	2.00	8.00	66.67	2.00	3.00	2.00	3.00	10.00	83.33
15	1.00	2.00	1.00	2.00	6.00	50.00	2.00	3.00	2.00	3.00	10.00	83.33
16	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
รวม	1.25	1.88	1.94	1.88	6.94	57.81	2.00	2.56	2.63	3.00	10.19	84.90

จากตารางที่ 4.10 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.81 จากคะแนนเต็ม และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.90 จากคะแนนเต็ม จึงสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้วมีผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพื่อยืนยันสมมติฐานดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t - test Dependence ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานจากการเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2

t – test Dependence				
กลุ่มทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	16	6.94	0.45	20.54*
หลังเรียน	16	10.19	0.50	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียนจริงเมื่อมีการเรียนด้วยหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (รายละเอียดในภาคผนวก ง ตารางผนวกที่ 21 หน้า 529)

2.3.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน

จุดประสงค์

เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้สอนอิสลามศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก จากครูผู้สอนอิสลามศึกษาที่เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 21 คน ที่ต้องเรียนหลักสูตรเสริม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ไปให้ผู้เรียนจำนวน 21 คน ทำการประเมินหลังจากการเรียนหลักสูตรเสริมเสร็จสิ้นไปแล้ว 1 วัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่ได้สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.7 ($\bar{x} = 4.58$, S.D = 0.70) นั่นคือ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยแบบประเมินมีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งการประเมินเป็น 5 ด้าน 35 ข้อคำถามได้แก่ ด้านทฤษฎีคำถาม 3 ข้อ ด้านเนื้อหาคำถาม 5 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ คำถาม 15 ข้อ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้คำถาม 5 ข้อ และด้านการวัดและการประเมินผลคำถาม 7 ข้อ (รายละเอียดในภาคผนวก ค หน้า 499-504)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษา

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
ด้านทฤษฎี	4.66	0.54	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.45	0.54	ระดับมาก
ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอน	4.57	0.52	ระดับมากที่สุด
ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.47	0.52	ระดับมาก
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.39	0.24	ระดับมาก
รวม	4.52	0.51	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.51) (รายละเอียดในภาคผนวก ง ตารางผนวกที่ 22 หน้า 530-536)

